

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 112/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. decembra 2001 predbežne prerokoval podanie na začatie konania pre porušenie základných práv a slobôd M. K., t. č. v Ústave na výkon väzby v Ž., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., L. M., a takto

r o z h o d o l :

Podanie M. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Podaním doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 27. júla 2001 namietal M. K., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Ž. (ďalej len „navrhovateľ“), postup Okresného súdu v Žiline (ďalej len „odporca“) v konaní o jeho trestnej veci. Navrhovateľ tvrdil, že predĺžením lehoty vyšetrovacej väzby odporca porušil jeho základné právo garantované čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Taktiež namietal protiprávnosť postupu odporcu, ktorý mu údajne nedoručil uznesenie o spojení konania o trestných činoch, ktorých sa dopustil s viacerými obvinenými.

Ústavný súd je podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Týmto článkom ústavy je založená právomoc ústavného súdu chrániť ústavnosť, predovšetkým základné práva a slobody. Ústavný súd vedený týmto príkazom ústavy aj v čase po zrušení ustanovení o podnete (od 1. júla 2001) do nadobudnutia účinnosti čl. 127 ústavy (1. januára 2002) je oprávnený a povinný poskytnúť individuálnu ochranu základným právam a slobodám opierajúc sa o čl. 1 ústavy, podľa ktorého je Slovenská republika právny štát, a teda v nej nemožno ani dočasne zbaviť základné práva a slobody súdnej ochrany podľa čl. 124 ústavy v spojení s tými článkami, ktoré upravujú základné práva a slobody.

Podanie neobsahovalo náležitosti uvedené v ustanovení § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), preto ústavný súd listom z 19. septembra 2001 vyzval navrhovateľa na odstránenie nedostatkov podania, najmä aby predložil splnomocnenie na právne zastúpenie advokátom alebo komerčným právnikom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a uviedol, akého výroku rozhodnutia ústavného súdu sa dožaduje.

Navrhovateľ podanie doplnil listom z 8. októbra 2001, pričom predložil aj plnomocenstvo na zastupovanie pred ústavným súdom JUDr. J. K., advokátom z L. M. V doplnenom podaní však vytýkané nedostatky neodstránil, preto bol opätovne listom zo 17. októbra 2001 vyzvaný zástupca navrhovateľa na odstránenie nedostatkov podania. Túto opakovanú výzvu zástupca navrhovateľa prevzal 19. októbra 2001 a v stanovenej 21-dňovej lehote nedostatky podania neodstránil.

Ústavný súd navrhovateľa upozornil na možnosť odmietnutia jeho podania podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého podania ústavný súd skúma, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti upravené v ustanovení § 20 zákona o ústavnom súde.

Keďže navrhovateľ napriek prevzatým výzvam nedostatky podania neodstránil, ústavný súd jeho návrh na predbežnom prerokovaní podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2001